

brydelsen heller ikke siges at være en anden, end den, hvorpaa Anklagen lyder.

Hvad dernæst angaaer de Spørgsmaal, som skulle stilles til Rævningerne, ville §§ 217 og 218 samt 220 i nærværende Udkast findes i alt Væsentligt at stemme med Hages Udkast § 243, idet man dog har anseet det rettest at betegne, hvad der forstaaes ved skjærpende og formildende Omstændigheder, nemlig saadanne, som kunne bewirke Forhøielse eller Nedsættelse af den for Forbrydelsen i Almindelighed bestemte Straf. Derhos er det i § 219 udtrykkelig udtalt, at der ikke skal stilles Spørgsmaal til Rævningerne om de Betingelser ere tilstede, hvorunder en større Straf end den almindelige kan anvendes paa Grund af Gjen tagelse, eller om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, som alene kunne faae Indflydelse paa Straffens Valg indenfor de lovbestemte Grændser; thi saadanne Spørgsmaal høre efter deres Natur ikke under Rævningernes, men under Dommernes Afgjørelse. Da man i Almindelighed maa gaae ud fra den Forudsætning, at en Forbrydelse kan tilregnes Gjerningsmanden, og heller ikke kan antage, at der sædvanlig er Omstændigheder tilstede, som udelukke Straffskylden i det givne Tilfælde, som f. Ex. Nodstilstand eller Nødbærg, er det i § 221 foreskrevet, at Spørgsmaal herom kun skal stilles, naar Formanden enten ifølge et særligt derom fremkommet Andragende eller uden noget saadant i de fremkomne Oplysninger finder Anledning dertil, hvorfra dog gjøres en Undtagelse med Hensyn til Forbrydelse, begaaede af Børn mellem 10 og 15 Aar, fordi Børns Tilregnelighed, naar Straffeloven ikke udtrykkelig har forudsat denne, maa afgjøres efter de foreliggende Omstændigheder.

Hages Udkast § 245 indeholder en Bestemmelse, som man ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at optage i nærværende Udkast, nemlig at Spørgsmaalet kan stilles saaledes, at Forbrydelsen opløses i dens faktiske Bestanddele, saa at Rævningerne besvare det Spørgsmaal, om en Gjening, udført under visse nærmere betegnede Omstændigheder er bevisst, medens Dommerne derefter afgjøre, om nogen og da hvilken Forbrydelse i Henhold til den afgivne

Erklæring kan ansees bevisst. Dette er hvad man i England kalder et special verdict, og maa vel nærmest betragtes som en Udvei man har valgt, enten fordi Straffeloven var forældet og usforstaaelig for Rægmænd, eller fordi der var et Misforhold mellem Forbrydelsen og Lovens Straf for samme, der kunde vække Betænkning hos Rævningerne ved at erklære den Anklagede skyldig i en Forbrydelse, der medførte en uforholdsmæssig Straf. Da man imidlertid med Sikkerhed tør antage, at en ny Straffelov vil udkomme, forinden nærværende Lov træder i Kraft, og at der ved dennes Affattelse vil blive taget særligt Hensyn til, at den for en Del skal bringes til Anvendelse af Mænd, udgaaede fra Folket, uden nogen særlig juridisk Dannelse, har man ikke anseet det nødvendigt at optage en saadan Bestemmelse, saameget mindre, som der, saavidt Ministeriet bekjendt, i England meget sjældent gjøres Brug af den Rævningerne givne Bemyndigelse til at afgive et specielt Verdict.

Naar dernæst de Indsigelser, som maatte blive fremsatte med Hensyn til Spørgsmaalenes Affattelse, have fundet deres Afgjørelse (§ 222), gaaer Sagen over til Rævningerne. Fremgangsmaaden med Hensyn til deres Raadslagning og Beslutning er fremstillet i Udkastets §§ 223—233.

Som tidligere bemærket, har man anseet det rettest at optage den Raamindelse, som ifølge Slutningen i Hages § 241 af Forstedommeren skal gives Rævningerne, som en udtrykkelig Forfrist, hvis Indhold udførligt er givet i § 226, og denne Forfrist skal forelæses for Rævningerne af den af dem valgte Formand og derhos findes opslaaet i deres Forsamlingsværelse; dog er selvfølgelig Oplæsningen tilstrækkelig, saafremt Rævningerne ikke finde Anledning til at trække sig tilbage for at raadslaae. Denne Forfrist indeholder iøvrigt en, saavidt Ministeriet skjønner, fuldstændig Angivelse af de Hensyn, som maae være de ledende for Rævningerne ved Afgibelsen af deres Erklæring; hvorledes de skulle forholde sig for at faae den Tvivl løst, som den særligt foreliggende Sag maatte vække hos dem i Henseende til Betydningen af de til dem rettede